

☀️ Важите за личност која доколку нема што да ѝ каже на јавноста тогаш воопшто и не се појавува. Меѓутоа, деновиве Вашето име често може да се слушне низ чаршиските кошиња. Дали Гиш има нешто да каже?

САШО ГИГОВ-ГИШ: За чаршиските кошиња, можам да ви кажам дека во принцип македонскиот народ има агорафобија, страв од отворен простор и постојано се групира на кошиња, за да има коше - аголен камен, како што го нарекуваат слободните сидари. Може да застанеш на право место, на прав агол, за да можеш на некој начин на најостро и на најпароксистичко ниво да ги примиш податоците и да ги рециклираш. Меѓутоа, тоа е само еден ублажен еуфемизиран облик на озборување или на "gossip". Така што не сакам да бидам предмет на озборување, а дека станав повторно нешто актуелен на популистички нивоа, се должи на маленкавоста на нашата територија, каде што ако пуштиш ветер во Скопје, во Струмица на некој ќе му се дигне перчето и ќе знае дека си јадел грав. Хуморот е дел од тој концепт да се рециклира баналната и тривијална реалност, а уште појакиот и попотентниот концепт за анулирање на реалноста е креативноста т.е. креативната работа, која зад себе остава артефакти во просторот-времето,

■ Разговорот го водеше:
Ружица ГОЧЕВСКА

така што поводот за оваа моја последна медиумска експонираност се двете цедиња кои се појавија во издание на Скопски џез фестивал. Господинот Оливер Белопета имаше претприемчивост да го "сконта" нашиот продукт, односно него му се допаднаа пет-шест албуми, кои му ги понудивме како варијанта за издавање и навистина беше во недоумица кои два да ги издаде, а се одлучи за "Wasteland" и "Abstractology", само колку да го потенцира дискрапантниот дијапазон, толку широк што доаѓа до една тотална различност на интересите на

оние приказни кои го имаат тмурот на детерминантата или на дискриминантата. Не сакам да ги употребувам тие парадигми, одиме на едно повисоко ниво, на еден тотален арт, значи една тотална уметност, без скрупули. Ги третираме изворните македонски напеви, транскрибирани во една акапела - верзија, значи имаме песни од Пиринска Македонија, од Шарпланинско, од Гора, од Скопско, од Родопите, и од каде веќе не. Ги третираме тие певови затоа што се хиперпотентни, затоа што се тотално неистрошени и непознати за нашата јавност. И кога ќе ги слушнат луѓево, се прашуваат: "Кај биле овие песни, кај се овие луѓе?" Пак сме нешто исто. Не е таа некоја кохезивна сила која треба да нè врзе и да направиме ние Македонците една држава. Тоа е малку "too much". Тоа се анахронични концепти кои отишле до гавола уште во XIX век. Меѓутоа, немањето основа, културна матрица ни "фали" нам, на Македонците. Ни недостасува таа карика - модернизмот. Кај нас го нема модернизмот и ние директно од просветителство скокнавме во

ГЛАСОТ Е ХАРМОНИЗИРАН ЗБОР ИЛИ ВОКАЛИЗИРАНА МИСЛА

овие осуммина луѓе, кои го протагонизираа концептот наречен "La Colonie Volvox", која патем речено е првата повеќеклеточна форма на здружени едноклеточни организми, кои по пат на симбиоза живеат и се движат полесно.

☀️ "La Colonie Volvox" одлично ја заврши домашната задача. Како гледате на овие два проекта, целосно различни, но генерирани од еден ист универзален порив?

САШО ГИГОВ-ГИШ: Зашто две цедиња. Токму поради тој амбивалентен дискурс, кој е многу перманентен во нашата средина, со векови. Меѓутоа, таа амбивалентност, тоа двојство, тој дискурзивитет, сам по себе кој е рефериран или обележан, да не речам, доаѓа до една чудна дискриминација, еден концепт визави друг, еден концепт версус друг. Значи, тој антагонизам кој се повлекува од мајоритетот и миноритетот, дурот и молот, се обидовме да го надраснеме преку еден културолошки амалгам кој го создадовме и кој пледира кон една универзалност, кон концепт кој е дискрапантно различен од тесноградите националистички, етнофилетистички, и сите

Сашо Гигов-Гиш и неговата дружина од "La Colonie Volvox" повторно се актуелни со нивните две најнови музички изданија "Wasteland" и "Abstractology". Како што вели нашиот соговорник, станува збор за проект кој е ослободен од маленкавоста и претензијата за популаристички поход. Работен е чисто за душа, во име на севишниот креатор на Универзумот. Иако концептуално се различни, сепак заеднички имени тел кој ги поврзува е несомнено античкиот бекграунд, кој е составен дел од музичката аура со чија помош творат овие брилијантни момчиња.

социјалреализам. Така што таа рамка, таа алка, која ни недостасува фактички ја супституираме со еден амалгам на старите архаични македонски певови, кои на некој начин преку буклетот, се дискрибирани со една универзалистичка поетика, која директно е преземена од Томас Стернс Елиот, преку неговиот концепт "Wasteland" т.е. "Пуста Земја", поема која има длабоки референци во англиската култура. Меѓутоа, секогаш е актуелна со загадочноста на губењето на плодноста од една земја, од еден сој, common ground и од една културна матрица. Станува збор за губење на духовните референци и испостување на тоа автентично ткиво. За да се суплементираат тие недостатоци тука е Гралот, како една универзална посатка од која се генерираат сите убавини и богатства, а Гралот мора да го донесе најчистиот витез, оној непорочниот. Тоа е приказната. Наспроти тоа, ние ја доведуваме пустата земја Македонија, како една опустошена, меѓутоа хиперпотентна средина за генерирање на нови и секогаш свежи и плодни импулси, кои го носат архаичниот или генотипскиот мелопоеетски елемент, кој му е својствен на Македонецот, на оваа територија, исто како што му е својствен на Абориџанецот во Австралија. Сè тоа се случува на една трансверзала, културолошка и спиритуална или поточно речено се пуштаат пловките слободно да пловат по изохипсата на вистинските духовни дострели.

☀ Неспорно, овие песни се со македонски историски бекграунд, но дали имаат и универзален предзнак?

САШО ГИГОВ-ГИШ: Апсолутно. Тие се македонски, меѓутоа како сопственост на целиот Универзум, затоа што "Излегол је Дељо Хајдутин" што ја пее Ваља Балканска, таа е дел од човечкото наследство кое е пуштено во Космосот заедно на бродот "Војаџер", да кружи во Галаксијата. Таму ги има Моцарт, Бетовен, Битлси и Ваља Балканска со "Дељо Хајдутин". Јас пеев со Ваља Балканска 99-тата на Охридско лето и таа ме прогласи за еден смел човек и вистински војвода, пред очите на тогашните врховници на актуелната камарила. Ја испевавме таа песна како космичка песна. Внатре во буклетот на "Wasteland" има фотографија од селото Штавица во Мариово, една тотална рустика од XIV/XV век, а од друга страна има извадок од поезијата на Томас С. Елиот. Тие стихови допираат до поетиката на истрошеноста и хиперпотентноста на зборот. Зборот е најважен стожер овде. Нема инструмент, има глас. Значи, гласот е хармонизиран збор или вокализирана мисла. Во контекст на таа хорска традиција која е преоблегната на еден поинаков концепт, се движи во рамките на византиската профана музика, старомакедонската профана музика, за разлика од сакралната

на Света Гора. Оваа профана музика е есенцирана во народните певови, во народните напеви. Станува збор за пасивни подрачја, и Шар Планина, и Гора, и Родопите, и Пирин, каде што не допреле влијанијата на турбо фолкот или на ориенталистичката струја во музиката. Мислам дека успеавме во тој наш подвиг да ги принесеме тие песни на широкиот слушателски аудиториум во Македонија.

☀ Наспроти "Wasteland", кој музички и едукациски е поблизок и поприфатлив, "Abstractology" е сосема поинаква музичка авантура, која само најсмелите ја прифаќаат и патуваат со неа...

САШО ГИГОВ-ГИШ: "Abstractology" е тотално "free" концепт, кој буквално е атхок. Доаѓаме, се собираме и свириме, каде ќе стигне, никој не знае, ни на почетокот, ни на крајот. Меѓутоа, имаме таков касмет, таква Божја среќа, а тоа можеби се должи и на нашето кредо

дека ништо не правиме за наша слава, туку во слава на Севишниот, затоа што тој ги дава сите тие муабети и моменти на креативни надраснувања на здодевноста. И кога, што и како ќе излезе само Севишниот знае, а потоа ние се радуваме. Го кажав тоа како концепт на алеторика, како слободно фрлени коцки, кои се хармонизираат во еден контекст кој ни се дава по тоа. "Abstractology" трае 45 минути и лесно се восприема, додека "Transversallah" е вистински амалгам на традициите на мистичниот суфизам и Севишниот и претставува длабока филозофија, која комуницира директно со универзалниот креатор. Станува збор за создавање на еден спиритуален егзистант кој кореспондира со сите точки на изохипсата на духовноста.

И повторно од една тотално модерна, постмодерна или ултрамодерна форма, како што е, "free" џезот, во една строго конципирана ритуална матрица,

која ако ја практикуваш онака како што е пропишано, со гаранција стигнуваш до возвишените состојби на духот наспроти отргнатоста на телото. Тоа е своевиден метафизички "experience", кој нужно е да има интерактивност со слушателот. Ако не си подготвен да влезеш во таква фонична авантура и да се пуштиш на музиката за да стигнеш до некакви одредени левели, каде што свеста сама по себе реагира, тогаш "џабе" ја слушаш. Си има некоја логика во сè тоа. Станува збор за тотален андерграунд и изотеричен концепт, без популистички намери. Не го правиме да ѝ се допаднеме на публиката, напротив го правиме за кеиф и во слава на универзалниот креатор.

☀ Има ли нешто античко во овие два продукта?

САШО ГИГОВ-ГИШ: Па, има. Ancient music, значи стара музика или древна музика. Корените се во дрвното, а има ли нешто подревно од потребата на луѓето да егзалтираат и да го трансцендираат моментот во нешто сакрално, свето и недопирливо. Без декларативно ставање во прв план на одредени симболики, печати итн. Ја афирмираме македонската култура на ниво на универзална култура. Не строго локално. Диверзитетот на ова подрачје и историски, и културолошки, и генетски мора да дојде до израз во еден проект кој нема да биде насилен, нема да биде плакативен во своите цели, туку напротив ќе биде апстрактен.

☀ Го избравте "La Colonie Volvox". Велите колонија. Се одлучивте превентивно за овој термин со оглед на малерот кој ги следи бендовите?

САШО ГИГОВ-ГИШ: Ако сме бенд веднаш ќе се распаднеме. Вака сме колонија која функционира одлично. Станува збор за брилијантни мајстори на својот занает, прекрасни души кои со тотален ентузијазам влегуваат во проектот. Да ги спомнам: Владан Дробицки, Васко Бојаџиски, Александар Николовски, Кристијан Цветковски, Драган Стојковски, Гоце Наумов, и нашиот драг пријател Булент Бекир-Баба. Тоа се луѓе со многу широки интереси, некои од нив се академски музичари, некои се вљубеници во музиката, во филозофијата итн. Инаку, имам лошо искуство од рокенрол дружината, каде што суетата и еготриповите преовладуваат и водат кон една ограничена форма на распаѓање.

☀ Каде понатаму, каде ќе Ве носи патот?

САШО ГИГОВ-ГИШ: Каде ќе има добри луѓе таму ќе одиме да ги развеселиме малку и ние да се развеселиме.